

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

ZELENA JAMA

K neodgovornim dejanjem podjetja Staninvest lahko pripišemo tudi tale črni madež na hiši Bavdekova ul. 13, ki je družbena imovina in v njej stanuje le pet neboljgelnih upokojencev. Na strehi je že lani jeseni sneg odmaknil dva strešnika, navkljub večkratnim obvestilom stanovalcev pa podjetje Staninvest še do danes ni ukrenilo ničesar. Deževje zamaka ostreže in steno in najbrž ni daleč čas, ko bo pričel odpadati omet, s čimer bo povzročena še večja materialna škoda.

EDO ROBIČ

ŠTEPANJSKO NASELJE

Zadnje dni junija vse šole delajo obračune svojega dela skozi vse šolsko leto. Učenci na zaključnih prireditvah še zadnjokrat stopijo pred svoje učitelje in starše, vrstnike in goste. Tako so storili tudi učenci OŠ Karla Destovnika-Kajuha. Na končni proslavi kar na prostem so nastopili pevci, recitatorji, telovadci in — na sliki — folklorna skupina. Prireditve si je ogledalo veliko število krajanov, ki so z navdušenjem in odobravanjem sledili izbranemu programu.

FOTO HVASTIJA

DOPISNIKI, OBČANI!

V uredništvu Nsk smo vam na voljo vsak delovni dan dopoldne, ob sredah pa tudi popoldne do 16.30. Oglasite se lahko osebno, po telefonu (št. 43-277) ali po pošti: NAŠA SKUPNOST, uredništvo in uprava, Ob Ljubljani 42.

Ker izhajamo vsakokrat okrog 15. v mesecu, prosimo, da nam pošljete svoje prispevke dober teden dni pred izidom. Zaradi gotovosti si v svojem koledarju vsakega 5. v mesecu pripišite: ROK ZA ODDAJO ROKOPISA NAŠI SKUPNOSTI!

Zaloški
zadružni dom
z druge strani

Po osvoboditvi se je na zaloškem odru zvrstilo več kot sto Založanov in Kašljanov. Žal je večina iz takšnih ali drugačnih razlogov kmalu prenehala delovati. Eden glavnih vzrokov so bile slabe možnosti za delo: mrzli prostori, mrzla dvorana in oder.

Zadružni dom počasi, a vztrajno izgublja svoj prvotni namen. Knjižnica se je morala umakniti bifeju, kino je prenehal delovati lani decembra, shramba za kulise se je nenadoma spremenila v drvarnico, razbita vrata, uničena školjka, odtrgana ključavnica, narkomani v spodnjih prostorih... takšna je podoba sedanjega zadružnega doma v Zalogu.

Zaradi vsega tega in zaradi pijanih razgrajčev, ki gospodarijo okoli zadružnega doma, starši neradi dovolijo svojim otrokom sodelovanje v Svobodi in obiskovanje njihovih prestav, pa čeprav svobodaši nimajo ničesar skupnega z naštetimi nepravilnostmi.

Zalogu je kulturna skupnost Slovenije že lani in letos ponudila pripravljenost za sofinanciranje, vendar je ponudba nalezela na bolj ali manj gluha ušesa. Krajevna skupnost baje nima denarja, posamezniki v njej pa imajo

STADION TEHNIČNE KULTURE

Ko smo v majske številke NSK pisali o iskanju lokacije za prometni poligon, smo že v naslovu opozorili na možnost, da bi ga zgradili na Vevčah. Pogovori so stekli, oglašali so se glasovi »za« in »proti«, čas pa je tekel. Zato se je AMD Moste začelo ozirati tudi za dodatnimi lokacijami. Kmalu je našlo skupni jezik s KS Zalogo, in sicer v Zelenem gaju vzhodno od Zaloga v smeri sotočja Save in Ljubljane. Dogovorili so se o nadaljnjih obveznostih in pravicah

vse premalo posluha za kulturo. Dragi tovariši in vsi Založani, zavedajmo se, da je kultura eden od osnov svobode in brezrazredne

družbe v našem samoupravnem socialističnem sistemu.

BESEDILO IN SLIKA
MARJAN SREBRNJAK● PIONIRSKO GASILSKO TEKMOVANJE V ZALOGU
V ČAST OBLETNICE

Konec junija je naša OGZ znova organizirala že tradicionalno pionirsko gasilsko tekmovanje, to pot v Zalogu, ker praznuje letos GD Zalogo — SP. Kašelj 70-letnico svojega obstoja. To je bila prva prireditev za omejeno obletnico. Vsa organizacija prireditve je seveda pripadala temu društvu v sodelovanju z OGZ.

Tekmovalci so nastopili v dveh

disciplinah: v vajah z brentačo in vajah s hidrantom.

Na razpis OGZ se je prijavilo enajst desetini iz desetih gasilskih društev: desetina deklic in deset deset dečkov. Iz GD Lipoglav sta tekmovali dve desetini — deklice in dečki. Po končanem tekmovanju so se vsi nastopajoči razvrstili pred gasilskim domom v Zalogu, kjer je bil zaključni del tekmovanja, nato pa razglasitev rezultatov ter podelitev pokalov in diplom.

Predsednik naše OGZ Ivan Miklavž je najprej pozdravil vse pionirje, jim čestital za tako veliko udeležbo na tekmovanju ter zaželel, da bi drugo leto sodelovalo še več desetini.

Tajnik zveze Jože Vidmar je nato razglasil rezultate tekmovanja. Pokal sta prejeli desetina deklic iz GD Lipoglav zunaj konkurence ter prvouvrščena desetina dečkov iz GD Sostro. Vse desetine pa so prejele diplome v znak sodelovanja na tekmovanju.

Tekmovanje si je ogledal tudi sekretar MGZ Ljubljana Jernej Čertanc.

IVAN KOS

Posebna zahvala

Glasilo SZDL Naša skupnost mora bojda prejemati sleherni družina v naši občini na dom. V 28 mesecih, kolikor zopet stanujem v Sp. Kašlju, pa še nisem prejel niti enega izvoda tega mesečnika v naši občini, čeprav stoji hiša v zgoščenem naselju in je oddaljena od ceste le kakih 6 metrov. Raznašalca za naselje Sp. Kašelj se torej za njegovo »pozornost« posebno zahvaljujem in mu čestitam, ker me je vsakokrat tako vestno spregledal.

IVAN LUKANČIČ
SP. KAŠELJ, VAŠKA POT ŠT. 33

Emila je interesantno in z zanimivimi potezami podal Dado Mešič, prav tak pa je bil tudi Slavko Kavčnik, ki je igral dijaka Vladimirja.

Člani dramskega krožka VI. gimnazije so v letošnji sezoni pripravili večer poezije in dramskih besedil, ki so mu dali naslov VIHAR. Na tem večeru smo slišali odlomke iz del Otona Župančiča (Jerala — III. poglavje), V. Shakespeara (Vihar — IV. dejanje), Z. Kvedrove in drugih. Režijsko vodstvo je bilo v rokah prof. Helene Potokarjeve, ki je tudi tokrat izpričala svojo afiniteto in velike zmožnosti za režijo in mentorstvo mladim članom skupine. Predstava Vihar je bila vzorna, studiozno pripravljena.

Na prireditvi, ki je bila popostrana z glasbo in izraznim plesom, smo videli in slišali vrsto zanimivih, zelo dobrih recitacijskih in dramskih interpretacij ter opazili med izvajalci tudi nekaj talentov. Ta nedvoumni in evidenti uspeh skupine VI. gimnazije (skupina šteje skupaj s tehničnimi sodelavci prek 30 članov) je vsekakor rezultat nekajletnega načrtnega in predanega dela vseh sodelujočih, vključno in na prvem mestu tudi profesorjev — mentorjev VI. gimnazije.

Ob koncu lahko ugotovimo, da je bil repertoar dovolj pester, z več sodobnimi, aktualnimi teksti, da pa bi ga kazalo v prihodnji sezoni nekoliko preusmeriti.

Senožeti

Iz Senožeti se malokrat oglašamo. To pot pa nekaj o športu pri nas. Pred dvema letoma so Senožetani vzeli v najem manjši travnik med glavno cesto in Savo in ga spremenili v nogometno igrišče. Od tedaj je mogoče vsako popoldne videti staro in mlado, tekajoče za okroglim usnjem. Že kar v navado so prišle tudi prestižne tekme med njimi — kot primer množičnega športno-rekreativnega delovanja.

Prav ti Senožetani so sredi junija organizirali krajevni turnir veteranov, članov in mladincev, ki živijo v Senožetah. Kupili so novo žogo in mrežo, si uredili igrišče, pripravili klopi za gledalce in za kasnejši piknik in če bi se tisti dan peljali mimo igrišča, bi to delovalo na opozovalca kot lep miniaturni nogometni stadion. Organizacija prireditve je bila izvrstna in je pričala, da za take prireditve niso potrebni kupi denarja, ampak predvsem dobra volja in delavnost ljudi. To sobotno popoldne je za več kot sto nastopajočih in gledalcev pomenilo prijetno sprostitve ob koncu tedna. Ne gre zanemariti dejstva, da so prišli celo najstarejši krajan, med njimi tudi pisatelj Miško Kranjec, ki je ob koncu turnirja moštvo in posameznikom podelil priznanja.

Toda vsaka medalja ima dve strani. Šport je bil, je in bo v Senožetih vedno zelo priljubljen. Za »sedanjimi« generacijami prihajajo nove, mlajše, ki bodo kmalu tudi »nabijale« žogo, tako kot to sedaj počno njihovi »starejši vzorniki«. V načrtih nanje že mislimo, a treba bo razvijati možnosti, ki bodo zagotavljale množično športno dejavnost. Te možnosti za zdaj prevečkrat ustvarjajo entuziasti sami iz svojih sredstev, s svojim delom in brez pomoči tistih organizacij in dejavnikov, ki so za to zadolženi. Morda je v večjih središčih nekoliko boljše, toda zunaj teh središč je položaj tak, kot je opisan na začetku tega opisa. Senožeti pa so le primer, ki najbrž ni osamljen. Vse delo in vsa dejavnost sloni le na nekaterih posameznikih, ki za to žrtvujejo večino prostega časa in znoj. Kje pa so tisti, ki poklicno opravljajo to nalogo? Ali sploh vedo, kaj se dogaja v naših manjših krajih? Ali te kraje sploh kdaj obiščejo? Lepo je teoretizirati, a teorija brez prakse ne daje rezultatov. In množičnost bo pri nas še vedno stihjska, dokler bo delo stihjsko, neorganizirano.

Za kaj gre konkretno v Senožetih? Senožetani nimajo organiziranega kluba, imajo pa veliko voljo in veselje do nogometa. Imajo drese in žoge, nimajo pa igrišča. Čežer noč se lahko zgodi, da ostanejo brez sedanjega travnika. V kraju je veliko otrok in ne smemo dopustiti, da se bodo rekreirali »na cesti«. Treba jim je torej zagotoviti vsaj osnovne objekte, kajti brez njih bo množična športno-rekreativna dejavnost ostala le nerojena želja. Ali ni tako? MATJAZ KRANJEC

Kar se tiče scenske opreme, moramo žal ugotoviti, da v skupinah niso izrabili vseh možnosti, ki so jim bile na voljo, saj smo na tem področju imeli v prejšnjih letih že lepe rezultate in bo v prihodnje treba temu posvetiti več pozornosti. Pa še to: skupine bi morale začeti pripraviti za študij novih del že takoj v septembru ali oktobru, s čimer bi bilo omogočeno, da bi pričeli z gledališko revijo na višku sezone.

M. B.

XIV. revija gledaliških skupin naše občine

(NADALJEVANJE Z 8. STRANI)

28. maja so v Javoru nastopili igralci KUD Anton Mehle iz Senožeti z enodejankama KJE JE MEJA in PODLAGA ZAKONSKE SREČE, člani dramske skupine Saturnus pa so nastopili s skečem KJE JE MEJA je starejšo, dobro poznano delo Josipa Ogrinca. Prikazuje zaplet okrog meje dveh sosedov, ki ga reši šele ljubezenska zveza mladih iz obeh sosednjih družin. Enodejanka PODLAGA ZAKONSKE SREČE pa nam prikazuje družino mladega Slavoljuba, v katero prinese nemir in zmedo kuharica Jerica, ki z zamenjavo pisem povzroči celo vrsto zapletov, preprirov in ljubosumnosti. Na koncu se seveda vse razvzolja in srečno konča.

Obe enodejanki je režijsko pripravila Cilka Pavšičeva, ki ji je uspelo ustvariti solidno uprizoritev z dovolj dinamike in je v njej polno živela vrsta figur.

Avetničnega kmeta Križa je v enodejanki Kje je meja podal Zdravko Dragar, prav dobra pa sta bila tudi Francka Nolimal kot njegova žena: in Jani Sopotnik kot uradnik Zveriga. S solidno igrjo sta se še

odlikovala Nevenka Rahne kot Križeva hči in Andrej Bakovnik kot sosed Kraž. V drugi enodejanki bi na prvem mestu omenili Janeza Markljo, ki je korektno odigral Slavoljuba, uspešno pa mu je v igri sekundirala Vojka Nilimal kot njegova žena.

Eno svojih boljših vlog je ustvaril Jani Sopotnik z zdravnikom dr. Pelikanom. Omeniti velja še uspešen debut mladih igralcev Alenke Gradišek, ki je igrala Jerico, in Simone Kovič, ki je igrala mater Ivano.

Po odigranih enodejankah sta nastopila še člana igralske skupine iz Saturnusa Jana Podgornik in Bojan Kovačič ter v skeču pokazala dovolj smisla za humor in satiro.

Peta revijska predstava je bila 4. junija v Javoru. Nastopila je nova gledališka skupina KUD Hrušica. Uprizorili so komedijo T. Partljiča RIBE NA PLITVINI.

Dejanje se odvija v hribovski vasi Jelovlje, v šolskem okolju, med učitelji, ki z nostalgijsko ugotavljajo nesmisel svojega bivanja, se žro med seboj, počutijo se kot ribe na plitvini ter hlastajo »za svežim zrakom« ter s tem v zvezi v svojem življenju ne vidijo nobenih svetlih perspektiv. Režijsko je delo postavil na oder

Draško Šubic. Lahko ugotovimo, da dovolj uspešno, saj so nam igralci prikazali zanimivo in skoraj v celoti sprejemljivo predstavo. Mizanscena je bila smiselno urejena, opaziti pa je bilo, da so bile zaradi pomanjkanja časa nekatere situacije pa tudi igralske podobe še neizmerno izdelane. Omeniti bi tudi nekatere jezikovne pomanjkljivosti, ki bi jih bilo treba odpraviti. Kljub navedenemu pa pomenu uprizoritve tega dela za prizadevno skupino iz Hrušice lep in obetaven uspeh. Z nekaj dodatnimi in intenzivnimi vajami bodo lahko za jeseni pripravili solidno predstavo, ki bo prav primerna za gostovanje.

Funkcionalno in estetsko zasnovano sceno, ki je podpirala dogajanje, je pripravil Igor Somrak.

Vlogo učitelja Železnika je odlično zaigral Ludvik Jevšjak in je bila to vsekakor najboljša figura tega večera. Z izrazito in povsem uspešno igrjo sta se nam predstavila Janez Pogarčar kot Jože in Marjana Jevšjak kot Erna. Prav dobra je bila tudi Zinka Breskvarjeva kot Železnikova žena. Uspešno so še sodelovali Darja Ferkol, Gordana Šubic in Stanislav Stele.

V okviru revije je bila tudi pred-

stava TOLMUN IN KAMEN Toneta Partljiča, ki so jo 4. junija uprizorili igralci Svobode Zalogo v Senožetih. Tolmun in kamen je komedija, ki obravnava sodobno tematiko, življenje in probleme inteligence na vasi. Situacija se spremeni, ko se nenadoma pojavi na vasi »umetnik« Emil, slikar, ki močno vzburi ženska srca, povzroči več zapletov in problemov v dveh sosednjih družinah, zapusti za seboj še eno sled — otroka — na koncu pa razočaran in resigniran zapusti razburkano okolje. Predstava Tolmun in kamen je režiral Franc Rajh. Mizascensko postavitev je realiziral z dovolj investicije v smiselno zaokroženo celoto. Tudi karakterji so bili pravilno zastavljeni, le da odnosi v nekaterih prizorih niso bili dovolj izostreni, zaradi česar večsah tudi ni bilo primerna za jesenska gostovanja.

Marijo Petek je z umirjeno in rutinirano igrjo prezentirala Branka Pavlinova, njenega moža Pavleta Petka pa Jože Škerjanec, ki bi bil v nekaterih prizorih lahko nekoliko izrazitejši. Odlično kabinetsko figuro je postavil Franc Rajh kot Ivan Krivec, pa tudi Ivica Čepinova kot njegova žena se je uveljavila z uspešno igrjo. Slikarja